

Første næstformand (Knut Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Regulering af dagpengenes højeste beløb og dagpengeudbetaling i 2.-5. uge efter arbejdsgiverperioden).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 15/1 88. Første behandling 26/1 88. Betænkning 15/3 88.

Der var stillet 22 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Taanquist (S):

Med de ændringsforslag, som socialministeren her har fremsat, har man valgt den mest besværlige måde at administrere den ordening på, som man er blevet enig om under trepartsforhandlingerne. Man pålægger med dem kommunerne en helt unødvendig administration, og det understreger, at det er aldeles hul snak, når regeringen i almindelighed taler om, at den skærer ned på den unødvendige offentlige administration. Her har vi et typisk eksempel på det modsatte. Man foreslår en ordening, som vil give kommunerne yderligere administration, og som vil give anledning til yderligere ansættelse af kommunalt personale, og man gør det udelukkende efter pres fra arbejdsgivernes side.

Jeg vil gerne give udtryk for, at jeg i øvrigt er fuldstændig enig i Det Radikale Venstres betænkningens bidrag. Vi havde håbet, at det ville føre til, at Det Radikale Venstre ville stemme for vore ændringsforslag, men vi opnår jo det samme, hvis Det Radikale Venstre afholder sig

fra at stemme i det hele taget, nemlig at vore ændringsforslag bliver vedtaget.

Vi mener, at Arbejdsgiverforeningen står fuldstændig isoleret med sine krav til regeringen. Den er tilsyneladende enig med Socialdemokratiet i, at de ændringsforslag, som vi stiller, er de administrativt nemmeste, men de forslag, som socialministeren nu stiller, er jo i strid med trepartsaftalen.

Trepartsaftalen på dette punkt har jo to afdelinger. For det første skal arbejdstagerne fortsat have de dagpenge, de hele tiden har fået, udregnet efter de samme regler i de første fem uger af deres sygdomsperiode. Videre står der, at det ikke ændrer ved den enkelte arbejdstagers rettigheder under sygdommen, og det er en væsentlig rettighed for den enkelte arbejdstager, at han får sine dagpenge udbetalt direkte af arbejdsgiverne.

Det er et angreb på lønmodtagernes rettigheder, hvis de efter en uges sygdom nu skal stå op af deres sygeseng, gå til arbejdsgiveren efter blanketter, udfylde dem og sende dem til socialforvaltningen. Vi ved, at der allerede i dag er en række lønmodtagere, der går glip af deres dagpenge, fordi de ikke får gjort dette efter fem ugers forløb, og langt værre bliver det da, når de skal til det efter en uges forløb.

Vi ved, at det er i halvdelen af alle sygdomstilfælde, lønmodtageren nu efter en uges forløb, hvis vi følger socialministerens forslag, skal gå til sin arbejdsgiver og foretage sig noget aktivt for fortsat at få sine sygedagpenge. Derfor foreslår vi i vores ændringsforslag en refusionsordning, hvorefter arbejdsgiverne fortsætter med at udbetale dagpengene for 2.-5. sygeuge og derefter får dem refunderet af kommunen. Det er den administrativt nemmeste måde at leve op til trepartsaftalen på, og det er helt i overensstemmelse med trepartsaftalen.

Vi stemmer imod SF's ændringsforslag, og det gør vi, fordi SF med dem vil føre loven tilbage til udgangspunktet, og det ville være helt i strid med trepartsaftalen, som vi i øvrigt ønsker at leve op til.

Og så vil jeg gerne sige om Fremskridtspartiets betænkningens bidrag, at det er dog det rene nonsens – hvis man må sige sådan herfra. Der står, at Socialdemokratiets ændringsforslag er fremkommet så sent, at det ikke har været muligt under udvalgsbehandlingen at få en analyse af, om det samfundsøkonomisk indebærer administrative besparelser eller ej.